

[**PÓŁRĘKAWIK** *sb m*

połrękawik *a.* **pułrękawik**.

I pl półrękawik(a)mi.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.: połrękawek.

Prawdopodobnie: Element zbroi osłaniający górną część ramienia, przymocowany do części zbroi zwanej obojczykiem: obojczyków pancernych 2, trzeci obojczyk z półrękawikami InwMieszcz 1597 nr 301.

MFr